

ÎN COLECȚIA

ANTOLOGIA UNUI AUTOR AU MAI APĂRUT:

- Aureliu **BUSUIOC** *Punct* (2007)
Vasile **ROMANCIUC** *Recitirea proverbelor* (2007)
Șerban **FOARȚĂ** *Capodopere incomplete* (2008)
Emil **BRUMARU** *Fluturii din pandișpan* (2008)
Mircea **CĂRTĂRESCU** *O seară la operă* (2009, 2025)
Mircea **IVĂNESCU** *Poesii alese* (2009)
Arcadie **SUCEVEANU** *Cafeneaua Nevermore* (2011)
Ioan Es. **POP** *nicăieri.ro* (2012)
Iulian **FILIP** *Somnul plin de pasageri* (2018)
Ion **HADÂRCĂ** *Ulysemne* (2019)
Ion **MUREȘAN** *Izgonirea din poezie* (2020)
Daniel **BĂNULESCU** *Dumnezeu ține întreg Universul pe degetul său mic* (2021)
Constantin **ABĂLUȚĂ** *Nu eu dar nici altcineva* (2021)
Alexandru **MUȘINA** *Budila-Express* (2022)
Mihai **URSACHI** *Pajiștea rotundă din vârful unui ac* (2022)
Matei **VIȘNIEC** *Poemul care se citește pe sine* (2023)
Adrian **POPESCU** *Eu am slujit poezia* (2023)
Lucian **VASILIU** *Despre omul bun și frumos* (2024)
Ion **POP** *Cum se scrie un poem* (2025)
Ana **BLANDIANA** *Dans în ploaie* (2025)
Valeriu **STANCU** *Ceremonia risipirii* (2025)
Dinu **FLĂMÂND** *Dorm în inima mea* (2026)

ANTOLOGIA
unui
AUTOR

Nichita DANILOV

ALT
SECOL

Responsabil de ediție: Mircea V. Ciobanu

Redactor tehnic: Nina Duduciuc

Machetare computerizată: Romeo Șveț

Copertă: Romeo Șveț

Concepție grafică: Andrei Ichim

ÎNȚEPRINDEREA
EDITORIAL-POLIGRAFICĂ

ȘTIINȚA

str. Academiei, nr. 3; MD-2028, Chișinău, Republica Moldova

tel.: +373 22 739616 (anticamera)

+373 22 739983; +373 60966868 (vânzări)

e-mail: prini.stiinta@yahoo.com

www.editurastiinta.md

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin Întreprinderii Editorial-Poligrafice Știința.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții din Republica Moldova

Danilov, Nichita.

Alt sec. / Nichita Danilov; copertă: Romeo Șveț; concepție grafică:

Andrei Ichim. – [Chișinău]: Știința, 2026 (Bons Offices). – 128 p. –
(Colecția "Antologia unui autor", ISBN 978-9975-4208-8-4).

ISBN 978-9975-85-601-0.

Text: nemediat

© Nichita Danilov, 2026

© Întreprinderea Editorial-Poligrafică Știința, 2026

Cuprins

8		Timp
10		Eu
12		Sunt
13		Umbră de aur, melancolie
14		Numele Casei tale, melancolia
15		Rază a lucidității
16		Oră
18		Arlechini la marginea câmpului
19		Îngerul negru
20		Peisaj cu lumânări aprinse-n vânt
21		Umbră
22		Secolul XX
23		Alt secol
24		Da
26		Peisaj nocturn
27		Peisaj cu mâini și aripi
28		Invocație
29		Cuști de aur
31		Deasupra lucrurilor
32		Odată cu timpul și apa
33		Poemul lacrimilor
34		Tăcere
39		Drum
41		Râul
42		Ceață
44		Căutarea sinelui
46		Suflete la Second-Hand
48		Curcubeul
49		Arlechin la marginea câmpului (tablou fără ramă)

50		Ziduri și uși
51		Ghilotina
53		Peisaj de toamnă
55		Poem în O
56		Vulturii orbi
58		Exodul
62		Secol
63		Poem pentru absență
64		Fiu al omului
65		Peregrinări
67		Camera ascunsă
69		Rondul de noapte
70		Apele sufletului
71		Luna april
73		Forme
74		Umbră de aur, melancolia
75		Lecția de chimie
80		NOUĂ VARIAȚIUNI PENTRU ORGĂ
80		I. Kiril
82		II. Ferapont
83		III. Lazăr
83		IV. Daniel
84		V. Celălalt Kiril
85		VI. Atichin
85		VII. Celălalt Ferapont
86		VIII. Celălalt Lazăr
87		IX. Coborârea lui Daniel
88		Doar aura
89		Centura de castitate
90		În deșert și pe ape
91		Fevronia

92		Abel
94		Amurgul orașelor
95		Câmp de cenușă
96		Cain
98		Stradelă
100		Din jurnalul unui cabotin
102		Manechine
103		Chipul
104		Strada
105		Immanuel Kant
106		Fiii întunericului
109		Căutare
110		Ferapont
113		<i>Finita la commedia</i>
115		Medalion (xy)
116		Chei
117		Salonul albastru
118		Copacii, noaptea
119		Chipul
121		Recviem pentru țara pierdută

Iubirea ta există există îmi spun
pe străzi trec Criști disperați
cu trupul înfășurat în ziare:
faceți din apă vin și din sânge cuie de lemn
pentru orbi

Femeile își despletesc părul
verde la geam își rujează
buzele albastre în baie
Păsările zboară și zboară
dinspre duminică spre luni și înapoi
duc clești și ciocane în gheare
poartă în cioc ochelari și peruci
Ziua de miercuri e ca un zar aruncat
și vineri o mână-n mănăși
ce împarte cărți de joc pentru voi
Iubirea ta va veni va veni îmi spun
pe șine de tramvai trec Criști disperați
cu trupul scăldat de reclame:
Caută să-și țină echilibrul
unul după altul se prăbușesc în gol
Tramvaiul vopsit într-un galben strident
– culoarea sinucigașilor –
gonește într-un oraș pustiu
în care oamenii atârnă ca niște tablouri
în cuiele rămase-n pereți.

Nu se văd decât mese și scaune
pe care stau animale ciudate
cu patru mâini și patru picioare:
din cupe de aur beau vin
de pe platouri de aur

ciugulesc monezi și smochine
Eu însumi nu sunt decât
un tablou pictat de mine:
atâră pe un perete galben
mișcat de vânt.

!

Vorbesc în numele meu
ca și cum aş vorbi în numele prafului de străzi
sau a cenuşii ce se scurge din urne.

Vorbesc în numele meu,
dar nu la persoana întâia,
ci la persoana a patra singular și plural,
de aceea atunci când dansez
voi mă vedeți că stau pe loc
executând undeva suspendat în eter dansul lui
Chiva;

de aceea atunci când tac,
se deschid în trupul meu nenumărate guri
care încearcă să mă înghită cu totul
înfășurându-mă în plasa unor cuvinte nevăzute;
de aceea atunci când vorbesc,
chipul meu se adâncește
în cea mai cumplită muțenie;
de aceea atunci când stau în genunchi
târându-mă spre voi,
voi nu mă vedeți
plutind undeva pe linia orizontului;
de aceea atunci când sunt,
voi nu mă vedeți existând alături de voi,
ca și cum existența mea
ar fi o simplă himeră,
și atunci când nu sunt,
când existența mea a devenit absență,
voi mă simțiți pretutindeni
în preajma voastră și vă prosternați la picioarele
mele,

încercați să mă pipăiți cu mâinile
bâjbâind prin întuneric,
dar mâinile voastre oarbe

nu dau decât peste un abis fără de-nceput și fără
de sfârșit:

vă deschideți inimile
și mă primiți înăuntrul lor,
ca să umplu golul. Dar eu nu exist,
nu exist decât în închipuirea mea.

Sunt dintotdeauna.

Cu mult dinainte
de a exista cuvântul *sunt*
și mult înainte de a apărea
cuvântul *totdeauna*.

Cu mult înainte de a cădea sămânța
în uterul matern
și mult înainte de orice
uter ce călăuzește
plăpânda umbră
a ființei spre lumină.

Întreg universul
nu e o decât amintire
a ceea ce n-a fost
și vrea ca să mai fie.

UMBRĂ DE AUR, MELANCOLIE

Cine în imensitatea ta de strigătul tău nu s-ar teme?
Dar el, a cărui umbră abia o putem bănu
printre umbrele lucrurilor, el umbra cui este?
Bucuria și strigătul, valul de spaimă și valul
de frig

și un alt val ce amestecă lucrurile.
Noapte albă potopită de sfere.
Și iată și chipul tău crescând la orizont
și pașii ce mereu se îndepărtează... Nici adiere
de aripi,
nici fâlfâit de steaguri, nici trâmbițele
noptii, ci doar o imensă liniște și chipul tău
ca un cer luminos cuprins de purpura înserării.
Ochii grei din care se ridică aburii
morții. A câta oară irumpe fântâna aceasta
a cărei apă ești tu? Chip desprins dintr-un
alt chip:

te îndepărtezi, imagine ștearsă, răsfântă
de o altă imagine. Oglinda unei alte oglinzi,
ora unei alte ore. Timp al unui alt timp.
Nostalgică durere a lucrurilor,
umbra cărui cer ești, melancolie?